

รายงานการอบรมหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2567

นางยุพิน กันธิพันธ์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนชุมชนบ้านสันจำปา

ตำบลแม่พริก อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย 57180

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

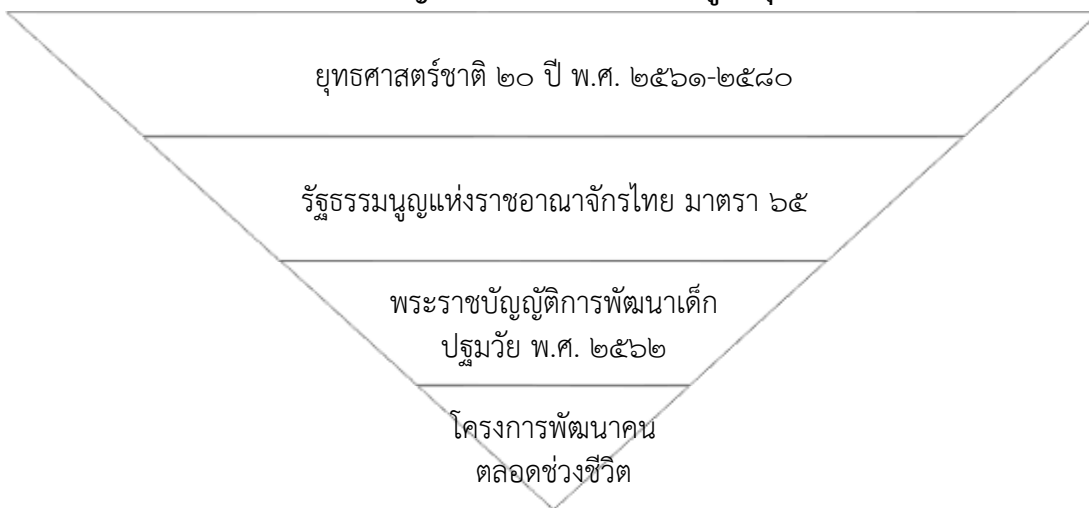
องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาด้วยตนเอง

จากการศึกษาด้วยตนเององค์ความรู้ จากการอบรมหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ ได้แบ่งเป็น ๒ ประเด็น ประกอบด้วย

๑. แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 ๒. การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน
 - ๒.๑ เรื่อง หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
 - ๒.๒ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
- ในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ความเป็นมาและความสำคัญของทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศไทย "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" นำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ และพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ สพฐ.ได้กำหนดโครงการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต "เด็กปฐมวัย" เพื่อพัฒนาเด็กมีพัฒนาการสมวัย เป็นคนดี มีวินัย สำนึกความเป็นไทย มีความรับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต และดำเนินการจัดทำแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับครูปฐมวัยขึ้น

โดยวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ให้ครูปฐมวัยและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัย เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒) ครูออกแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ในระดับปฐมวัย ๓) ครูจัดกระบวนการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ให้กับเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการครบทั้ง ๔ ด้าน

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีชีวิตชีวาและตื่นตัว

แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑. เด็กปฐมวัย ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
๒. ผ่านการไตร่ตรองจากกระบวนการสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ที่เชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิม
๓. เฝ้าดูสถานการณ์และหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
๔. สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่
๕. ครูใช้สื่อ และอำนวยความสะดวกให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความหมาย
๖. ครูใช้ปฏิสัมพันธ์เชิงบวกและภาษาที่สร้างสรรค์

“การเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวาและตื่นตัว”

ภาพ การเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา และตื่นตัว

การเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาและตื่นตัวคือการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบ ๓H ที่เป็นการเชื่อมโยงระหว่าง

ร่างกาย กับ hand
อารมณ์จิตใจสังคม กับ heart
และด้านสติปัญญา กับ head

ซึ่งความตื่นตัวเหล่านี้จะทำให้เด็กรู้สึกอยากรู้อยากเรียนอยากลองอยากทำอยากที่จะ นำเสนออยากนำไปใช้ประโยชน์รวมไปถึงอยากประสบความสำเร็จควบคู่กับการเรียนรู้ที่มีความสุขส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตัวเด็กอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ดัง แผนภาพที่แสดงข้างต้น

ภาพ ๓H กับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

กระบวนการเรียนรู้ในสภาพที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ด้วยการปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้เด็กคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ จนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ครูผู้จัดประสบการณ์ร่วมกับการสอนและการจัดการเรียนรู้ลักษณะต่างๆ ได้หลากหลาย ตามบริบทของเด็กและสถานศึกษา ควรมีการดำเนินกิจกรรมตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ประกอบด้วย

๑. สื่อ วัสดุที่หลากหลาย (Materials)
๒. การเลือก (Choice)
๓. การลงมือกระทำกับวัตถุ (Manipulation)
๔. ภาษาและความคิดจากเด็ก (Language and thought)
๕. การสนับสนุนจากผู้ใหญ่ (Adult scaffolding)

ตัวอย่างการสอนและการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑) กิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเล่นตามมุม กิจกรรมเกมการศึกษา และกิจกรรมกลางแจ้ง ดังนี้

- กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายช่วยให้เด็กเรียนรู้จังหวะและควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้
- กิจกรรมเสริมประสบการณ์ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ การทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ฝึกการฟัง พูด สังเกต คิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผล และฝึกปฏิบัติ เกิดความคิดรวบยอด จัดกิจกรรมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น สนทนา เล่านิทาน
- กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ช่วยให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการโดยใช้ศิลปะ เช่น การปั้น การฉีกปะ ฯลฯ อาจจัดวันละ ๓ - ๕ กิจกรรม ให้เด็กเลือก ๑-๒ กิจกรรม
- กิจกรรมเล่นตามมุม ให้เด็กเล่นกับสื่อ และเครื่องเล่นอย่างอิสระ ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม มีหลายลักษณะ เช่นบทบาทสมมติ การเลียนแบบในมุมบ้าน มุมหมอ การอ่านหรือดูภาพในมุมหนังสือ ฯลฯ

- กิจกรรมเกมการศึกษา เป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกติกาง่าย ๆ เด็กเล่นคนเดียวหรือเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท จะเกิดความคงตัวในวงจรแห่งของเซลล์สมอง
- กิจกรรมกลางแจ้ง ช่วยให้เด็กได้ออกกำลังกาย เคลื่อนไหว และแสดงออกอย่างอิสระนอกห้องเรียน เช่น เครื่องเล่นสนาม ปีนป่าย หมุน โยน ทิ้งตัว เล่นน้ำเล่นทราย อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น

๒) การเรียนรู้ตามแนวคิดไฮสโคป (High Scope)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือผ่านมุกกิจกรรมที่หลากหลายที่มีสื่อและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก การแก้ปัญหาอย่างกระตือรือร้น มีการส่งเสริมในขณะเด็กวางแผน (Plan) ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Do) ทบทวนสิ่งที่ได้ทำ (Review) ครูจะใช้สอนในกลุ่มย่อย เพื่อกระตุ้นพัฒนาการใช้คำถามสนับสนุน และขยายความรู้เด็กไปพร้อม ๆ กับเพิ่มพูนทักษะการสื่อสาร โดยปล่อยให้เด็กเป็นผู้ริเริ่มการเล่นหรือกิจกรรมต่างๆ อย่างอิสระด้วยตนเอง

๓) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (Project Approach)

เป็นการจัดประสบการณ์ ที่เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ในสิ่งที่เด็กสนใจ โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการเรียนรู้หาคำตอบ วางแผนสืบค้นวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้คำตอบด้วยกระบวนการ วิธีการที่หลากหลายจากประสบการณ์ตรง และวางแผนนำเสนอองค์ความรู้ที่ตนเองสรุปได้ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านการจัดนิทรรศการและสารนิทัศน์

๔) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning : BBL)

เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับทุกช่วงวัย หลักการสำคัญในการเรียนรู้ของสมองของเด็กปฐมวัย คือ "เล่นคือเรียน เรียนคือเล่น" ต้องเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าการจำเรียนรู้จากการสัมผัสจับต้องของจริงไปสู่สัญลักษณ์

๕) การเรียนการสอนแบบมอนเตสซอรี (Montessori)

เป็นแนวคิดที่เน้นเด็กเป็นหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ความต้องการความแตกต่างระหว่างบุคคล ผ่านประสาทสัมผัสอย่างอิสระ จากสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ (ครู อุปกรณ์ บรรยากาศ) ด้วยการคล้อยอายุ และซึมซับการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็นและแสวงหาความรู้อย่างมีสมาธิมีวินัยในตนเองและเกิดพัฒนาการทุกๆ ด้านในเวลาเดียวกัน

๖) การสอนแบบเรจีโอ เอมีเลีย (Reggio Emilia)

เป็นการเรียนการสอนที่เด็กเกิดจากการปฏิสัมพันธ์และบริบทที่เด็กอยู่เป็นตัวกำหนด ซึ่งหมายความว่าชุมชนสภาพแวดล้อมที่อยู่โดยรอบจะเป็นตัวกำหนดและมีผลต่อการรับรู้ของเด็ก เช่น อาคารสถานที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม พ่อแม่เพื่อน หรือแม้แต่สัตว์เลี้ยงก็เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญต่อการรับรู้ของเด็ก

๗) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวอลดอร์ฟ (Waldorf Education)

เป็นการจัดประสบการณ์ออกมาในรูปแบบบูรณาการ เน้นเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การลงมือทำ การเล่น ทั้งในและนอกห้องเรียนและการดำเนินชีวิต เน้นให้ความสำคัญกับจินตนาการของผู้เรียนและการกลมกลืนกับธรรมชาติเชื่อมโยงกันโดยมีครูคอยดูแลและอำนวยความสะดวก

๘) การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติแบบองค์รวม (Whole Language)

เป็นแนวการสอนแบบสอนภาษาโดยองค์รวมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเกิดจากหลักการและแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัยทางภาษา ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการคิดและภาษาของเด็กปฐมวัยในทางสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและเด็กปฐมวัย

๙) การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โครงงานวิทยาศาสตร์ปฐมวัย

เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียนตามความสนใจของเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญการจัดการเรียนรู้โครงงานเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ตามความถนัดและความสนใจโดยการเรียนรู้และหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองสงสัยหรืออยากเรียนรู้ด้วยตนเอง โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพเด็กปฐมวัยตามความถนัดและความสนใจ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคม

๑๐) การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มระดับการศึกษาปฐมวัย

เป็นการจัดสภาพการณ์ให้เด็กปฐมวัย เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง (Active Learning) ซึ่งใช้การบูรณาการสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาวิชาทั้ง ๔ กับชีวิตประจำวันและการทำอาชีพ พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ จัดกิจกรรมให้ท้าทายความคิดของเด็กปฐมวัย เปิดโอกาสให้เด็กได้สืบค้น นำเสนอผลงาน แสดงความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจที่สอดคล้องกับเนื้อหา เป็นการสร้างประสบการณ์ ผ่านการเล่นและการปฏิบัติให้เห็นจริงควบคู่กับการพัฒนาทักษะการคิด ตั้งคำถาม การสืบค้น การรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อค้นพบใหม่ๆ และเด็กต้องการโอกาสนำเสนอผลงานที่ผ่านการคิดที่เหมาะสมกับระดับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

๒. การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน

๒.๑ เรื่อง หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

องค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๑. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย
๒. วิสัยทัศน์
๓. หลักการ
๔. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี
๕. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและ การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความ

รัก ความเอื้ออาทร และ ความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับ การพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุข และเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และ สำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัวชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

หลักการ

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็ก ตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
๓. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก ระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี

จุดหมาย

๑. ร่างกายเจริญเติบโต แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม
๓. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๔. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ๑๒ มาตรฐาน

➤ พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๖ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

➤ พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

➤ พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้

การจัดเวลาเรียน

๑. โครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ ๑ - ๓ ปีการศึกษา

๒. เวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘- ชั่วโมง ต่อ ๑ ปีการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมงต่อวัน(ตามบริบทของสถานศึกษา)

สาระที่ควรเรียนรู้

➤ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก

➤ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมธรรมชาติรอบตัวสิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก

หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยตามความต้องการและความสนใจของเด็ก

วัย ๓ - ๔ ปี มีความสนใจประมาณ ๘ - ๑๒ นาที

วัย ๔ - ๕ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๒ - ๑๕ นาที

วัย ๕ - ๖ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที

๒.๒ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตร ตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ขั้นตอนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
๒. ศึกษา/ทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๓. รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน
๔. จัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา
๕. ตรวจสอบคุณภาพร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และปรับปรุงแก้ไข
๖. ขออนุมัติการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
๗. ประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
๘. นำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้
๙. ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้

องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๑. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา
๒. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย
๓. จุดหมาย
๔. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
๕. ระยะเวลาเรียน
๖. สาระการเรียนรู้รายปี
๗. การจัดประสบการณ์
๘. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
๙. การประเมินพัฒนาการ
๑๐. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
๑๑. การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยระดับประถมศึกษาปีที่ ๑
๑๒. ภาคผนวก

รายงานการอบรมหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

จัดทำโดย

นางยุพิน กันธิพันธ์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนชุมชนบ้านสันจำปา

ตำบลแม่พริก อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย 57180

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน